

Dosarul nr. 3ra-1348/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: L. Holveițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Dodiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Guvernului Republicii Moldova, intervenient accsoriu Corneliu Vasilachi cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului,

împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, a fost casată parțial hotărârea din 3 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 1 august 2017 Valeriu Dodiță a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Guvernului Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 13 martie 2010, prin ordinul nr.158-P a fost numit în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

A menționat că potrivit ordinului de numire în funcție, a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, începând cu data de 15 martie 2010, pentru o perioadă nedeterminată.

Pe perioada exercitării funcției sale, nu a avut careva abateri sau sancțiuni disciplinare, executându-și corespunzător și cu bună-credință atribuțiile și obligații de serviciu pe care le deținea.

A relatat că prin ordinul nr.185 din 23 iunie 2017, emis de către Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, i-a fost acordat concediu de odihnă plătit de la 3 iulie 2017 până la 14 iulie 2017, inclusiv 12 zile calendaristice pentru perioada martie 2016 – martie 2017.

Cu toate acestea, contrar prevederilor legale, prin hotărârea Guvernului nr.507 din 5 iulie 2017 a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

A considerat că hotărârea Guvernului nr.507 din 5 iulie 2017 și ordinul privind eliberarea din funcție sunt ilegale și urmează a fi anulate.

Astfel, a declarat că prin hotărârea menționată, a fost eliberat din funcția deținută în perioada aflării sale în concediu anual de odihnă, iar despre eliberarea din funcția deținută, a fost informat verbal abia la data 17 iulie 2017.

Reclamantul a afirmat că ilegalitatea actelor privind eliberarea sa din funcție este impusă și de faptul că acestea nu conțin motivele de fapt, adică nu este specificată încălcarea pentru care a fost eliberat din funcție, având în vedere că norma legală în baza căreia a fost concediat - art. 22 al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16 iulie 2010, prevede că în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție, iar art.23 alin.(3) al aceleiași legi prevede expres că neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcție de demnitate publică a obligațiilor, prerogativelor și competențelor sale, indiferent de prezența culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcție. Temeiul și cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

A relatat că legislația națională prevede expres și limitativ motivele de concediere și de eliberare din funcție, care obligatoriu trebuie aduse la cunoștință angajatului. În caz contrar, prin concedierile și eliberările arbitrare din funcție, exercitate de către angajatori, poate fi pusă în pericol securitatea desfășurării relațiilor de muncă.

Reclamantul a specificat că în speță, nu au fost respectate aceste cerințe legale, iar pârâțul în actele de eliberare din funcție nu a indicat motivele pentru care dânsul a fost concediat.

A considerat că odată ce a fost ilegal eliberat din funcția deținută, pârâțul urmează să-i repare prejudiciul material pentru absența forțată de la locul de muncă, precum și să-i achite compensația suplimentară în mărime de 3 salarii medii lunare.

La fel, a susținut că prin acțiunile ilegale ale pârâților și atitudinea indiferentă manifestată față de el, care nici măcar nu a fost anunțat despre eliberarea sa din funcție, comunicându-i-se doar verbal despre faptul că este concediat abia la 17 iulie 2017, adică după 12 zile, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 60000 lei.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 81, 89-90 Codul muncii, art. 16, 24-25 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea hotărârii Guvernului nr.507 din 5 iulie 2017 și ordinului privind eliberarea din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți, restabilirea în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul său a prejudiciului material pentru absența forțată de la muncă în mărimea salariului mediu lunar de 6885 de lei, începând cu data de 5 iulie 2017, compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare, prejudiciului moral în mărime de 60000 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 9000 lei.

Prin încheierea din 19 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Corneliu Vasilachi.

Prin hotărârea din 3 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. A fost anulată hotărârea nr.507 din 5 iulie 2017 și ordinul privind eliberarea din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți a lui Valeriu Dodiță. A fost dispusă restabilirea lui Valeriu Dodiță în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova. S-a încasat, în mod solidar, din contul pârâților Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova în folosul reclamantului Valeriu Dodiță salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu data de 5 iulie 2017 și până la 3 octombrie 2018. S-a încasat, în mod solidar, din contul pârâților Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova în folosul reclamantului Valeriu Dodiță suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciul moral și suma de 7000 lei cu titlu de asistență juridică. În rest, acțiunea în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 53000 lei și a compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 11 octombrie 2019 Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, au declarat apel împotriva hotărârii din 3 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, a fost casată hotărârea din 3 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani în partea ce ține de încasarea în mod solidar din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și a Guvernului Republicii Moldova a salariului pentru absența forțată de la muncă, prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă prin care: S-a încasat din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Valeriu Dodiță salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu data de 5 iulie 2017 și până la 3 octombrie 2018. S-a încasat din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în folosul lui Valeriu Dodiță suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciul moral și suma de 7000 lei cu titlu de asistență juridică. Cererea de chemare în judecată în partea încasării, în mod solidar, a salariului pentru absența forțată de la muncă, prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică și din contul Guvernului Republicii Moldova, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. În rest, hotărârea din 3 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost menținută.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a menționat că atât Guvernul Republicii Moldova, cât și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, în obligația cărora potrivit art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, era plasată sarcina probațiunii legalității actului emis, nu au probat și nici nu au indicat motivul care a stat la baza eliberării din funcție a lui Valeriu Dodiță, astfel că contrar normelor legale, în actul administrativ de eliberare din funcție a lui Valeriu Dodiță, nu se regăsește indicat temeiul și cauzele eliberării acestuia din funcție.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în această parte prima instanță corect a concluzionat că hotărârea nr.507 din 5 iulie 2017 și ordinul prin care Valeriu Dodiță a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, au fost emise contrar legii, considerent din care corect s-a dispus anularea acestora, cu restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță neîntemeiat a încasat în mod solidar și din contul Guvernului Republicii Moldova în folosul lui Valeriu Dodița a salariului pentru absența forțată de la muncă, prejudiciului moral și cheltuielilor pentru asistența juridică, deoarece aceste cheltuieli urmează a fi încasate doar din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, care distinct de Guvernul Republicii Moldova, este persoană juridică de drept public, gestionară de bugetul propriu și dispune de conturi trezoreriale.

La 24 iulie 2019 Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova, au depus recurs împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Au enunțat că intimatul Valeriu Dodița la momentul emiterii actului administrativ contestat, deținea statutul de demnitar public și nu de funcționar public, iar din aceste considerente procedura de încetare a raporturilor de muncă a fost efectuată în conformitate cu prevederile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010.

Astfel, au remarcat că legislația în vigoare la momentul eliberării intimatului, nu prevedea criterii exprese de numire sau destituire din funcție a șefilor adjuncți ai Oficiilor Teritoriale ale Cancelariei de Stat, fapt menționat și de către Curtea Constituțională în hotărârile nr. 22 din 22 iulie 2017 și nr. 46 din 21 noiembrie 2002.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 martie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 24 iulie 2019, este în termen.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica

corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu